

Listje in cvetje.

Drobtine.

Zopet nam je nemila smrt pobrala obče priljubljenega, značajnega in požrtovalnega rodomljuba. Umrl je v 21. dan januvarja gosp.

Karol Rudež,

vitez Fran Josipovega reda, deželnji poslanec in graščak v Gracarjevem Turnu na Dolenjskem v najlepšej moškej dôbi. Pokojnik je bil slovenskej mladini velik prijatelj in ves čas zvest naročnik našemu listu. Zatorej kličemo tudi mi: Bodи mu hvaležen spomin v naših sreih ohranjen !

Iskrice.

Bclje, da joka otrok, nego li oče. Otroci, poslušajte očetova povelja in delajte takó, da se vam bode dobro go-dilo; kajti Bog hoče, da otroci očeta spoštujejo in ljubijo, ter hoče in potrjuje materino veljavno čez otroke.

Kdor Boga ljubi, uslišan bode v svojih vsakdanjih molitvah.

Kdor očeta spoštuje, dolgo bode živel, in kdor je očetu pokoren, razveselil bode mater.

Kdor se Boga boji, našel bode dobrega prijatelja; kajti kakeršen je človek sam, takšen je tudi njegov prijatelj.

Vprašanja in odgovori.

1. Vpraša gospodinja cigančka: „Kaj hočeš, kruha ali mleka?“ — „Jaz bi najraje podróbil,“ odgovori ciganski otrok.

2. Vprašali so otroka: „Povej nam, kako v vašem selu kličejo volka?“ — „Nikakor, on tudi nepoklican pride.“ —

3. Vprašali so prosjáka: „Katero breme ti je najteže?“ — „Prazna torbica,“ odgovori prosják.

4. Vprašali so cigana: „Kako veste, kdaj je pri vas póludne, ker nimate ure?“ — „Po želodecu,“ odgovori cigan.

5. Vprašali so pekarja: „Zakaj je tvoj hleb manji, nego li óni pri drugih

pekarjih?“ — „Vzamem mnogo moke, a malo kvasú, in kruh se ne vzdigne.“

6. Vprašala je nevesta ženina: „Kako, da imaš tako tenki nogi?“ — „Ti ste letni, a zimski sem ostavil domá.“

7. Vprašal je mož ženo: „Kdaj sem najmodrejši?“ — „Kadar molčiš,“ odgovorila je žena.

8. Vprašali so mravijo, zakaj ima tako debelo glavó? — „Modra sem.“ — „A zakaj si tako šibka preko pasú?“ — „Gospodična sem.“

9. Vprašali so psa: „Zakaj pozdravljaš vsacega z repom?“ — „Zato, ker nimam kape.“

10. Vprašali so otroka, čegav da je? — Odgovoril je: „Očetov in materin, Bogkov in kruhkov.“ (Vrčevič.)

Otroška iz Vipavske doline.

Petelinček petelanček boš videl kaj bó,
Boš suknjico nosil pa kratka ti bó,
Raztrgane hlače, zakrpan rokáv,
Boš prišel na morje, porečeš báv - báv !

(**Na znánje.**) Vsled podpore, ki smo jo dobili iz deželnega fonda za izdavanje „Vrcta“, razdelili smo 20 iztisov „Vrcta“ brezplačno slovenskim ljudskim šolam na Kranjskem. Te šole so:

- 1) Šola v Ledinah;
 - 2) Šola v Vojskem pri Idriji;
 - 3) Šola v Nevljah;
 - 4) Šola v Zalogu pri Cerkljah;
 - 5) Šola v Knežaku;
 - 6) Šola v Toplicah;
 - 7) Šola v Kamnigorici;
 - 8) Šola v Suhoru pri Metliki;
 - 9) Šola v Kresnicah;
 - 10) Šola na Igu;
 - 11) Šola v Rudniku;
 - 12) Šola na Uncu;
 - 13) Šola v Tunjicah;
 - 14) Šola v Selcih;
 - 15) Šola v Verbovem;
 - 16) Šola Sv. Križ pri Kostanjevici;
 - 17) Šola v Podzemljji;
 - 18) Šola v Šent-Lambertu;
 - 19) Šola v Košani.
- Vsaka teh šol je dobila óni „Vrtčev“ letnik, katerega je želeta imeti.

Odgonetke uganek, rešitev računske naloge in skakalnice v I. „Vrtčevem“ listu.

Odgonetke uganek:

1. Črka „r;“ 2. Kdor je na obeh slep;
3. Klet; 4. Vroča;
6. 10
9
8
109 878910
6
5
4
3
2
1

Rešitev računske naloge:

Ivan je imel 87 krajcarjev. Oče so mu dali 58 kr., mati 16 kr. in strije 13 kr. Ako odštejemo očetovemu in materinemu darilu po 2 kr. ($58 - 2 = 56$; $16 - 2 = 14$), dali mu so oče štirikrat toliko, kolikor mati ($4 \times 14 = 56$); ako pa odštejemo očetovemu in strijevemu darilu po 4 kr. ($58 - 4 = 54$; $16 - 4 = 12$) dobil bi bil od očeta 6krat toliko, kolikor od strijea ($6 \times 9 = 54$).

To naložo so prav rešili: Gg. Ivan Spricaj, učitelj pri sv. Marjeti na Pesnici; Fr. Pečar, učitelj na Humu (Štr); A. K. pri sv. Petru v Komendi; Dragotin Žitek, gimnazijalec v Ljubnu (Leoben); Tone Postružnik in Janez Kolarič, dijaka, v Ptuj; Iv. Tertinek, Evgen Troha, dijaka in Drag. Čeh, učit. pripr. v Mariboru; Drag. Fišer, gimnazijalec v Celji; Iv. Cacula, Fr. Pristavšek, Ernest Hribar, Jan Pibernik, Fel. Nagu, Al. Pevec, Jos. Šepetavec, Rud. Terček, Iv. Preskar, Iv. Androja, Fr. Pleterski, Mih. Cizelj, Ljud. Buša, učenci mesč. šole v Krškem. — Gospa Marija Tanškova v Brežicah, Katarina Ra-

kovec, urad. soproga; Nežika Pitamic, učiteljica v Sežani; Romana Kenda, učenka v Kresnicah in Julika Kenda, učenka v Ljubljani.

Rešitev skakalnice:

Zimski dan.

Solnce se od daleč skriva,
Vrana leta okrog hiše,
Tenek veter zunaj piše,
Tla pa debel sneg pokriva.

Tam na klancu je vse živo,
Vkup so iz vasí otroci,
Vsak sení v premrli roci
Vozi, in drži se krivo.

Starec gre iz gorke hiše,
In spomin se mu posli,
Dni premišlja, ki so bili,
In na tihem solze briše.

Zložil S. Jenko.

Prav so jo rešili: Gg. Rodošek, župnik v Šmartnem pri Gorenjem gradu; Mate Kante, učitelj v Sežani; Dav. Pohar, Frid. Lozer, Pet. Papež, Iv. Zupanec, Milan Razpet, J. Globičnik in Ferd. Pípnat, dijaki v Novomestu; Svojmir Tertinek, Evgen Troha, dijaka, in Dragotin Čeh, učit. pripravnik v Mariboru; Dragotin Lopan, dijak in Celji; Fr. Globičnik, lvan in Kornelij Gorup, Al. Peterlin, Al. Aancelj, Z. Pogačnik, J. Zupančič in Jos. Šušteršič, dijaki v Ljubljani; Ferko Sajovic, učenec v Kranji; Konrad Vodusek, učenec v Ljubljani; Leop. Kavčič, učenec v Gorici; Val. Benkovič, učenec v Kamniku; Julij Sager, Fr. Kot in Fr. Žigan, učenci v Žaven (Štr). — Gospa Marija Tanškova v Brežicah; Katarina Rakovec, urad. sopruha; Nežika Pitamic, učiteljica v Sežani; Leopoldina Ličan, gospodična v Il. Bistrici; Serafina Pirc, gospodična v Tržiču in Marija Veranič, gosp. v Gor. Poljskavi.

Prošnja in vabilo k naročbi.

Razposlali smo prvi list vsem našim starim č. gg. naročnikom, ali mnogo jih je, ki nam lista niso vrnili, niti naročnine poslali; zato rej ne vemo, ali ostanejo še podporniki našemu listu, ali želé, da se jim list obustavi. Ker smo tudi denašnjo „Vrtčovo“ število razposlali vsem našim starim naročnikom, zato rej prosimo najuljudnejše vsacega, da nam naročnino takoj pošlje, ali nam pa list vrne, ako ga ni volja naročiti se nanj. Treba nam je denarja za podobe, papir in tiskarno — a žalibog! nimamo nobene zaloge, kamor bi posegli, in vzeli denar, kolikor ga je treba za izdavanje „Vrtca.“ Prosimo še jedenkrat, naj se podviza naročiti se, kdor želi „Vrtec“ prejemati, ter nam naj še kakega novega naročnika pridobi, da bode „Vrtec“ tak, kakeršnega bi radi imeli mi in naši gg. naročniki. Bog!

Uredništvo „Vrtčovo.“

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca, in stoji za vse leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr.
Napis: Uredništvo „Vrtčovo“, mestni trg, štev. 28 v Ljubljani (Laibach).

Izdatelj, založnik in urednik **Ivan Tomšič**. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.